

ΑΠΟΦΑΣΗ¹ 450/V/2009
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Συνεδρίασε στην Αίθουσα Συνεδριάσεων του 1^{ου} ορόφου του κτηρίου των γραφείων της, επί της οδού Κότσικα 1Α, Αθήνα, την 2^η Ιουλίου 2009, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10:30, με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σπυρίδων Ζησιμόπουλος.

Μέλη: Αριστομένης Κομισσόπουλος,

Αριστέα Σινανιώτη,

Φαίδων Στράτος,

Ιωάννης Σαμέλης,

Χρήστος Ιωάννου,

Παναγιώτης Κανελλόπουλος,

Ευθύμιος Πουρναράκης, λόγω κωλύματος του τακτικού μέλους Απόστολου Ρεφενέ,

Δημήτριος Γιαννέλης και

Χαράλαμπος Τσιλιώτης λόγω κωλύματος του τακτικού μέλους Ελίζας Αλεξανδρίδου.

Γραμματέας: Παρασκευή Α. Ζαχαριά, λόγω κωλύματος της Τακτικής Γραμματέως Όλγας-Ανίτας Ραφτοπούλου

Θέμα της συνεδρίασης ήταν η λήψη απόφασης επί της από 9.11.1998 (αριθ. ημ. πρωτ. 1850) **Καταγγελίας** της **Παρασκευής Γουργολίτσα** κατά της εταιρείας **REEMTSMA ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ** (καθολική διάδοχος της οποίας είναι η **IMPERIAL TOBACCO ΕΛΛΑΣ Α.Ε.**) για παράβαση των άρθρων 1, 2 και 2α ν.703/77.

Στη συνεδρίαση παρίστατο για τη νομίμως κλητευθείσα καταγγελλόμενη εταιρεία με διακριτικό τίτλο **IMPERIAL TOBACCO ΕΛΛΑΣ Α.Ε.** ο ειδικός πληρεξούσιος, αντιπρόσωπος και αντίκλητός της δικηγόρος Αθηνών, Αθανάσιος Τσιμικάλης (ΑΜ/ΔΣΑ 4721).

Η καταγγέλλουσα Παρασκευή Γουργολίτσα, καίτοι νομίμως κλητευθείσα δεν παρέστη.

Στην αρχή της συζήτησης, το λόγο έλαβε η Γενική Εισηγήτρια Σοφία Καμπερίδου, Προϊσταμένη της Α΄ Διεύθυνσης Εφαρμογής, της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού (εφεξής Γ.Δ.Α.), η οποία ανέπτυξε συνοπτικά τη με αριθ. πρωτ. οικ. 2907/7.4.2009 γραπτή εισήγηση της Υπηρεσίας και πρότεινε να απορριφθεί η από 9.11.1998 (ημ. αριθ. πρωτ. 1850) καταγγελία της Παρασκευής Γουργολίτσα κατά της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

¹ Από την παρούσα απόφαση έχουν παραλειφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ.7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ 1890/Β΄/29.12.2006), τα στοιχεία εκείνα, τα οποία κρίθηκε ότι αποτελούν επιχειρηματικό απόρρητο. Στη θέση των στοιχείων που έχουν παραλειφθεί υπάρχει η ένδειξη [...]. Όπου ήταν δυνατό τα στοιχεία που παραλείφθηκαν αντικαταστάθηκαν με ενδεικτικά ποσά και αριθμούς ή με γενικές περιγραφές (εντός [...]).

REEMTSMA ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ για παράβαση των άρθρων 1, 2 και 2α ν. 703/77, ως ίσχυαν και ισχύουν.

Κατόπιν η Ολομέλεια της Επιτροπής Ανταγωνισμού διασκέφθηκε και αφού έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία του φακέλου της κρινόμενης υπόθεσης και την άνω Εισήγηση της Γ.Δ.Α.,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

1. Με το από 9.11.1998 (αριθ. πρωτ. 1850) έγγραφο της, η **Παρασκευή Γουργολίτσα**, χονδρέμπορος καπνοβιομηχανικών προϊόντων, κατήγγειλε την εταιρεία **REEMTSMA ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ** (καθολική διάδοχος της οποίας είναι σήμερα η εταιρεία **IMPERIAL TOBACCO ΕΛΛΑΣ Α.Ε.** - εφεξής αναφερόμενες ως REEMTSMA/IMPERIAL), που δραστηριοποιείται στην παραγωγή, εισαγωγή και εμπορία καπνικών προϊόντων, για παράβαση του άρθρου 2α ν.703/77, ως ίσχυε μέχρι το έτος 2000 και ισχύει από το έτος 2005 και εντεύθεν, καθώς και των άρθρων 1 και 2 του ν. 703/77.

Ειδικότερα, η Π. Γουργολίτσα ισχυρίζεται ότι η εταιρεία REEMTSMA/IMPERIAL παραβιάζοντας ευθέως την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 2α ν.703/77, κατήγγειλε στις 28.9.1998, αιφνίδια και αδικαιολόγητα, την από 17.9.1986 συναφθείσα μεταξύ τους (μακροχρόνια) σύμβαση αντιπροσωπείας καπνοβιομηχανικών προϊόντων (όπως τσιγάρα, τσιγαρίλος, πούρα κ.λπ.) για την Επαρχία Τριχωνίδας. Έκτοτε δε αρνείται να την προμηθεύσει με τα προϊόντα της, παρά τις συνεχείς έγγραφες και προφορικές οχλήσεις της καταγγέλλουσας, με το αιτιολογικό ότι η τελευταία δεν της είχε εξοφλήσει ορισμένα τιμολόγια αγορών.

Περαιτέρω, η καταγγέλλουσα αναφέρει ότι από τις προαναφερθείσες ενέργειες της καταγγελλόμενης, υφίσταται ανεπανόρθωτη ζημία και βλάβη, λόγω του ότι είχε προσαρμόσει την επιχείρησή της στις ανάγκες εμπορίας των προαναφερθέντων προϊόντων, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να στραφεί σε άλλες πηγές προμήθειας, υπάρχει κίνδυνος αναστολής της λειτουργίας της επιχείρησης λόγω έλλειψης άλλων πηγών εφοδιασμού των συγκεκριμένων προϊόντων και αδυναμίας εξυπηρέτησης των πελατών της, και μεταξύ άλλων ζητά:

- i) Να γίνει δεκτή η καταγγελία της και να ακυρωθεί η από 28.9.1998 καταγγελία της σύμβασης της καταγγελλόμενης.
- ii) Να παύσει την αντι-ανταγωνιστική συμπεριφορά της η καταγγελλόμενη και να επαναφερθούν τα πράγματα στην προτέρα κατάσταση ώστε να συνεχίσει να της παραδίδει τα προϊόντα της σύμφωνα με την παραγγελία της.
- iii) Να απειληθεί κατά της καταγγελλόμενης χρηματική ποινή εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών, για κάθε ημέρα μη συμμορφώσεώς της προς την απόφαση που θα εκδοθεί, και να καταδικαστεί στην εν γένει δικαστική δαπάνη.
- iv) Να παραλείπει η καταγγελλόμενη κάθε μελλοντική παράβαση.

2. Σημειωτέον ότι μετά την υποβολή της καταγγελίας, η Π. Γουργολίτσα υπέβαλε και την με αριθ. 1870/11.11.1998 αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων κατά της καταγγελλόμενης, την οποία (αίτηση) η Επιτροπή **απέρριψε** με την υπ' αριθ. 38/Π/1999 Απόφασή της ως ουσία αβάσιμη, κρίνοντας ότι, καίτοι η διακοπή (περίπου 12ετής) εμπορική σχέση της

καταγγελλόμενης με την καταγγέλλουσα μπορούσε να θεωρηθεί ως μακρόχρονη, δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί ως σχέση οικονομικής εξάρτησης, δεδομένου ότι η καταγγέλλουσα διέθετε ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις.

3. Δεδομένης της ανωτέρω απόφασής επί της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων και του γεγονότος ότι μετά την κατάργηση του άρθρου 2α το έτος 2000 (με το άρθρο 1 παρ. 1 ν.2837/2000) και μέχρι το 2005 (οπότε η καταργηθείσα διάταξη επανήλθε σε ισχύ με το άρθρο 1 ν.3373/2005) δεν υφίστατο η νομική βάση για την ολοκλήρωση της εξέτασης της υπόθεσης, η Επιτροπή, στην με αριθ. 906 Συνεδρίασή της, της 20.10.2005, αποφάσισε να τεθεί, μεταξύ άλλων και η κρινόμενη καταγγελία στο Αρχείο της Υπηρεσίας με τη διαδικασία του άρθρου 33 παρ. 8 ν.3373/2005. Κατ' εφαρμογή της απόφασεως αυτής, η Γενική Δ/ση Ανταγωνισμού (εφεξής Γ.Δ.Α.) ενημέρωσε σχετικά την αιτούσα (βλ. την με αριθ. πρωτ. 6749/26.10.2005 επιστολή) και η τελευταία με το με αριθ. πρωτ. **6941/3.11.2005** έγγραφό της δήλωσε ότι εμμένει στην καταγγελία της και επιθυμεί να εξετασθεί.

ΤΑ ΜΕΡΗ

4. ΓΟΥΡΓΟΛΙΤΣΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (η καταγγέλλουσα)

Η καταγγέλλουσα έχει έδρα το Αγρίνιο και ασχολείται κυρίως με το χονδρεμπόριο καπνοβιομηχανικών προϊόντων. Μέχρι το 1998 συνεργαζόταν, εκτός από τη REEMTSMA, και με τις εταιρείες ROTHMANS και ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ενώ από το 1998, όταν διεκόπη η συνεργασία με τη REEMTSMA, έως και το 1999, συνεργαζόταν με τις εταιρίες ROTHMANS (η οποία συγχωνεύθηκε με την BRITISH AMERICAN TOBACCO), [...]

Σημειωτέον ότι, με βάση τις συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών έτους 2000, το 2000 η καταγγέλλουσα έπαψε να προμηθεύεται καπνικά προϊόντα από την εταιρεία [...] και ξεκίνησε συνεργασία και με τις εταιρείες, α) [...], β) [...], γ) [...] και δ) [...].

Σύμφωνα δε με την με αριθ. πρωτ. 745/6.2.2008 επιστολή της καταγγέλουσας, η συνεργασία της με τις ως άνω υπό β) και δ) εταιρείες αφορούσαν αγορές πούρων, και με την α) εταιρεία αγορές καρτών κινητής τηλεφωνίας.

Το σύνολο των αγορών έτους 2000, όπως διευκρινίζεται με την ως άνω επιστολή αλλά και όπως δηλώνεται στο έντυπο Ε3 οικονομικού έτους 2001 (ΔΟΥ Αγρινίου), ανήλθαν σε [...] δραχμές ([...] ευρώ).

5. IMPERIAL TOBACCO ΕΛΛΑΣ Α.Ε. (καθολική διάδοχος της καταγγελλόμενης REEMTSMA ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ)

Η καταγγελλόμενη εταιρεία REEMTSMA ανήκει πλέον στον όμιλο IMPERIAL TOBACCO GROUP PLC, ο οποίος εξαγόρασε το 2003 την μητρική εταιρεία της καταγγελλόμενης (Βλέπε την με αρ. COMP/M.2779 απόφαση της Ε.Ε.) και ασχολείται με την παραγωγή, εισαγωγή και εμπορία καπνικών και σχετικών με αυτά προϊόντων (χαρτιά, φίλτρα, μηχανές στριψίματος) των εταιριών του ομίλου.

Την χρονική περίοδο της καταγγελίας, η REEMTSMA ασχολείτο με την παραγωγή, εισαγωγή και εμπορία των προϊόντων της μητρικής της εταιρείας ενώ βάσει σύμβασης διανομής που είχε υπογράψει την περίοδο 1998 - 2002 με την IMPERIAL TOBACCO INTERNATIONAL LTD, διένειμε και τα τσιγάρα της τελευταίας.

Διαθέτει δε τα προϊόντα της - βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας - μέσω των αναγνωρισμένων από τις καπνοβιομηχανίες πρατηριούχων στις πόλεις Αθήνα, Πειραιά, Πάτρα και Θεσσαλονίκη, και στην υπόλοιπη επικράτεια μέσω αντιπροσώπων, βάσει συμβάσεων τοπικής διανομής. Στην περιοχή ευθύνης κάθε αντιπροσώπου-διανομέα, η εταιρεία δεν διορίζει άλλον αντιπρόσωπο-διανομέα.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ

6. Η καταγγέλλουσα θεωρεί ότι χωρίς να υπάρχει καμία παράβαση της σύμβασης εκ μέρους της, η καταγγελλόμενη εντελώς αιφνιδιαστικά στις 28.9.1998 της επέδωσε την από 25.9.1998 εξώδικη δήλωση καταγγελίας, με την οποία κατήγγειλε την μακροχρόνια, από 17.9.1986, σύμβαση αρνούμενη έκτοτε, παρά τις συνεχείς οχλήσεις και διαμαρτυρίες της να της πωλήσει προϊόντα της, με το αιτιολογικό ότι δεν είχαν εξοφληθεί μέχρι τότε, όταν επιδόθηκε η δήλωση καταγγελίας δηλ. στις 28.9.1998, τα με αριθ. 11477/9.9.1998, 11867/16.9.1998 και 12178/23.9.1998 τρία (3) τιμολόγια.

Επίσης, ισχυρίζεται ότι, από την έναρξη ακόμη της συνεργασίας της με την καταγγελλόμενη και χωρίς ποτέ η τελευταία να διαμαρτυρηθεί, ουδέποτε τα τιμολόγια είχαν εξοφληθεί μέσα στη συμφωνηθείσα προθεσμία 8 ημερών από της εκδόσεως του τιμολογίου. Την 9η ημέρα ο αντιπρόσωπος υποχρεούτο να εξοφλήσει το τιμολόγιο μετρητοίς, εμβάζοντας σε τραπεζικό λογαριασμό της REEMTSMA το τίμημα. Αντίθετα η ίδια η καταγγελλόμενη πρότεινε συχνά ημερομηνίες εξόφλησης και πέραν των εννέα (9) ημερών. Έτσι, η εξόφληση των τιμολογίων γινόταν μετά την προτεινόμενη από την καταγγελλόμενη ημερομηνία, πολλές φορές μάλιστα και μετά 20-25 ημέρες. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας η καθυστέρηση αυτή οφείλονταν στο γεγονός ότι το τμήμα πωλήσεων της REEMTSMA της ασκούσε πιέσεις για να πραγματοποιεί μεγάλες αγορές και έτσι να δημιουργήσει μεγάλο στοκ, το οποίο όμως έμενε αδιάθετο. Η μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα εξόφληση των τιμολογίων είχε γίνει πάντως συνήθεια.

7. Κατά την καταγγελλόμενη οι λόγοι της διακοπής της συνεργασίας με την καταγγέλλουσα, η οποία ήταν η αντιπρόσωπός της στην Επαρχία Τριχωνίδας, οφείλονταν, κυρίως, στην υπαίτια αδυναμία της καταγγέλλουσας να προωθήσει τα συμφέροντα της REEMTSMA.

Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι οι πωλήσεις σε όγκο της REEMTSMA στην περιοχή ευθύνης της Γουργολίτσα (Επαρχία Τριχωνίδας) ήταν φθίνουσες. Ενώ κατά τα έτη 1993 και 1994, η καταγγέλλουσα εξασφάλιζε μία αύξηση του όγκου πωλήσεων (σε τεμάχια), έναντι των προηγούμενων ετών, της τάξεως του 16,7% και 4,6% αντίστοιχα, το 1995, 1996 και 1997 ήταν υπαίτια μίας πτώσεως του όγκου των πωλήσεων (σε τεμάχια) της τάξεως του 1,2%, 1,6% και 5,4% αντίστοιχα. Οι αριθμοί αυτοί αποδεικνύουν την αδιαφορία της καταγγέλλουσας για τα προϊόντα της REEMTSMA σε αντίθεση με τα προϊόντα των άλλων εταιρειών, όπως ROTHMANS, GALLAHER, REYNOLDS (μόνο τα εισαγόμενα) και HOUSE OF PRINCE, των οποίων τα τσιγάρα επίσης διένεμε. Η πτωτική αυτή πορεία των σημάτων της REEMTSMA ήταν απόρροια της ανεπαρκούς διανομής και τοποθετήσεως των τσιγάρων στα σημεία λιανικής πωλήσεως, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις των αρμόδιων για την περιοχή ευθύνης της καταγγέλλουσας υπαλλήλων της εταιρείας.

Από την άλλη πλευρά η μόνιμη δυστροπία της καταγγέλλουσας να εξοφλήσει τα τιμολόγια μέσα στις συμβατικές προθεσμίες παρά τις τακτικές (επί μηνιαίας βάσεως) οχλήσεις του

αρμοδίου υπαλλήλου, απετέλεσε πρόσθετο λόγο, που και αυτοτελώς λαμβανόμενος, παρείχε τη δυνατότητα στη REEMTSMA, να καταγγείλει εκτάκτως τη σύμβαση.

Σε καμία περίπτωση δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της καταγγέλλουσας ότι είχε αποδεχθεί την μόνιμη καθυστέρηση εξόφλησης των τιμολογίων.

Επίσης, κατά την καταγγελλόμενη η παρ.2 εδ.1 της Συμβάσεως, της παρείχε το δικαίωμα της τακτικής καταγγελίας της Συμβάσεως, δηλαδή και χωρίς σπουδαίο λόγο, με προειδοποίηση ενός μόνο μηνός.

Σύμφωνα με την REEMTSMA, κατά την ημερομηνία καταγγελίας της Συμβάσεως (25/9/1998) στο νομό Αιτωλοακαρνανίας δραστηριοποιούνται, εκτός της καταγγέλλουσας, άλλοι πέντε (5) διανομείς καπνικών προϊόντων που ήταν αποκλειστικοί διανομείς μίας των πέντε μεγαλύτερων ελληνικών καπνοβιομηχανιών (Παπαστράτος, ΣΕΚΑΠ, Καρέλιας, Κεράνης, Γεωργιάδης). Λαμβάνοντας δε υπ' όψη ότι οι διανομείς αυτοί δεσμεύονται συμβατικά απέναντι στις αντίστοιχες ελληνικές καπνοβιομηχανίες να μη διανέμουν ανταγωνιστικά προϊόντα, όλες οι υπόλοιπες εισαγωγικές επιχειρήσεις, όπως η REEMTSMA, βρίσκοντο αντιμέτωπες με τη μονοπωλιακή θέση της καταγγέλλουσας στην αγορά της Αιτωλ/νίας, που της παρείχε την ευχέρεια να ενεργεί κατά το δοκούν. Έτσι όχι μόνον δεν υπήρξε οικονομική εξάρτηση της Γουργολίτσα από την REEMTSMA, αλλά ακριβώς το αντίθετο συνέβαινε.

Για τους λόγους αυτούς και προκειμένου να περισώσει το μερίδιό της στην αγορά του νομού Αιτωλ/νίας που υφίστατο επί τρία συνεχόμενα έτη έντονα καθοδική πορεία, η καταγγελλόμενη αναγκάστηκε να στραφεί για τη διανομή των προϊόντων της προς τον κ. Γ. Γιαμαλάκη, έναν επιχειρηματία που είχε ήδη αναπτύξει δίκτυο διανομής προς τα σημεία λιανικής πώλησης τσιγάρων, εμπορευόμενος αποκλειστικά ζαχαρώδη προϊόντα.

Κατά την καταγγελλόμενη, η καταγγέλλουσα ανεγνώρισε την καταγγελία της συμβάσεως, διότι της επέστρεψε τα τσιγάρα που είχαν μείνει αδιάθετα στις αποθήκες της (εκδώσασα το με αριθ. 61/2.10.98 δελτίο αποστολής, ενώ με fax στις 7.10.98 την ειδοποίησε να παραλάβει τα επιστραφέντα τσιγάρα) και ζήτησε επιστροφή του ποσού της εγγυήσεως. Παρά τα παραπάνω, η καταγγέλλουσα συνέχιζε να διανέμει τα προϊόντα της REEMTSMA, τα οποία προμηθεύονταν από το εμπόριο.

ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΜΕΡΙΔΙΑ ΑΓΟΡΑΣ

8. Στην υπό κρίση υπόθεση, και βάσει των όσων έχει δεχθεί η Επιτροπή στις με αριθ. 144/II/2000 και 254/I/2003 αποφάσεις της, ως σχετική αγορά προϊόντος θα πρέπει να θεωρηθεί η αγορά των βιομηχανοποιημένων καπνών που διακρίνεται περαιτέρω στις επιμέρους αγορές: α) των τσιγάρων, β) των πούρων και σιγαρίλλος και γ) του καπνού που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων. Ως σχετική γεωγραφική αγορά, θα πρέπει να ληφθεί το σύνολο της ελληνικής επικράτειας, όπου δραστηριοποιείται η καταγγελλόμενη υπό επαρκώς ομοιογενείς συνθήκες ανταγωνισμού.

Επικουρικά σημειώνεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στις υποθέσεις με αριθ. COMP/M. 1735 Seita/Tabacalera, COMP/M 3248 BAT/ETI, IV/M.1415 BAT/Rothmans, COMP/M.3728 – Autogrill/Altadis/Aldeasa, έκρινε ότι η αγορά βιομηχανοποιημένων προϊόντων καπνού διακρίνεται στις επιμέρους σχετικές αγορές α) τσιγάρων και β) πούρων και σιγαρίλλος, δεδομένης της μικρής υποκαταστασιμότητας μεταξύ αυτών των προϊόντων, ενώ σε άλλες

άφησε την οριοθέτηση της αγοράς ανοιχτή κάνοντας σκέψεις για πιθανό διαχωρισμό αυτής με βάση κριτήρια όπως α) η κατηγορία τιμής (premium, medium, low), β) τα εγχώρια και διεθνή σήματα, γ) οι μίξεις καπνού (American blend, oriental blend, Virginia, κ.αλ.), δ) η γεύση (όπως full flavour, light, super light), ε) ο τύπος συσκευασίας των προϊόντων (όπως μαλακά, κασετίνα), στ) το μέγεθος συσκευασίας (όπως πακέτα των 10, 20, 30) και ζ) τα φυσικά τους χαρακτηριστικά (όπως King Size, 100s, Slims) (Βλ. υποθέσεις COMP/M. 1735 Seita/Tabacalera, IV/M.1415 BAT/Rothmans, COMP/M.3191 – Philip Morris/Papastratos, COMP/M.3728 – Autogrill/Altadis/ Aldeasa). Όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής γεωγραφικής αγοράς, οι περισσότερες αποφάσεις σε υποθέσεις συγκεντρώσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δέχονται την εθνική αγορά ως αυτοτελή αγορά (βλ. υποθέσεις COMP/M.2779 – Imperial Tobacco/Reemtsma Cigarettenfabriken, COMP/M.3191 – Philip Morris/Papastratos, COMP/M. 1735 Seita/Tabacalera, IV/M.1415 BAT/Rothmans).

9. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της καταγγελλόμενης κατά το χρονικό διάστημα της καταγγελίας κατείχε στην αγορά τσιγάρων ποσοστό [...]%. Οι βασικοί ανταγωνιστές της είναι οι εταιρίες ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ με μερίδιο 12,5%, η ΚΑΡΕΛΙΑ με 7%, η Philip Morris με 22,9%, η BAT(&Rothmans) με 18%, η Japan Tobacco με 12,7% και η ΣΕΚΑΠ με 10,7%.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Επιτροπής, στην με αριθ. 75/II/1999 απόφαση, τα μερίδια της καταγγελλόμενης στην σχετική αγορά κατά το έτος 1998 σε πανελλαδικό επίπεδο ήταν της τάξης του 4%. Οι βασικότεροι ανταγωνιστές της είχαν μερίδια: ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ/ PHILIP MORRIS 37%, ΚΑΡΕΛΙΑ/REYNOLDS 19%, ROTHMANS 14%, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ 11%, ΣΕΚΑΠ 9%, ΚΕΡΑΝΗΣ/BAT 4%, και οι λοιποί το υπόλοιπο 2%.

Σε κάθε περίπτωση, στην ελληνική αγορά προϊόντων καπνού δραστηριοποιείται πληθώρα επιχειρήσεων, γεγονός το οποίο δεν επιτρέπει πιθανολόγηση δεσπόζουσας θέσης της καταγγελλόμενης. Κάτι τέτοιο εξάλλου δεν ισχυρίζεται ούτε η καταγγέλλουσα.

Επικουρικά, σε ότι αφορά τον ανταγωνισμό στον κλάδο των καπνοβιομηχανιών σημειώνεται ότι οι εγχώριες καπνοβιομηχανίες είναι οι: ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ., ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ Α.Ε., ΣΕΚΑΠ Α.Ε. και ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Θ. Δ. Α.Ε., ενώ οι μεγαλύτερες εισαγωγικές εταιρίες είναι οι: BRITISH AMERICAN TOBACCO HELLAS A.E., IMPERIAL TOBACCO HELLAS A.E., JAPAN TOBACCO INTERNATIONAL HELLAS A.E.B.E., GALLAHER HELLAS A.E., SCANDINAVIAN TOBACCO HELLAS A.E. (House of Prince) και ALTADIS. Επίσης, οι εταιρίες GALLAHER HELLAS A.E., JAPAN TOBACCO INTERNATIONAL HELLAS A.E.B.E. και SCANDINAVIAN TOBACCO HELLAS A.E. (House of Prince) έχουν κοινό αποκλειστικό διανομέα, την ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α.Ε.

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

10. Από τα συγκεντρωθέντα στοιχεία των ερευνών που διενέργησε η Γ.Δ.Α. προκύπτει ότι: η **καταγγέλλουσα** μετά την διακοπή της σύμβασής της με την REEMTSMΑ απέστειλε στην τελευταία παραγγελίες για προμήθεια εμπορευμάτων (με ημερομηνίες 27.10.1998 και 2.11.1998 όπως προκύπτει από τις αποδείξεις τηλεμοιτύπου), οι οποίες όμως δεν εκτελέστηκαν από την καταγγελλόμενη, και για τον λόγο αυτό προμηθεύτηκε προϊόντα της από την αγορά και συγκεκριμένα από την εταιρεία [...] συνολικής αξίας [...] δρχ. και [...] δρχ. τα έτη 1998 και 1999 αντίστοιχα. Μετά το 1999, όπως προκύπτει από τις συγκεντρωτικές

(αθεώρητες) καταστάσεις προμηθευτών που προσκόμισε η καταγγέλλουσα, δεν προμηθεύτηκε ξανά τα συγκεκριμένα προϊόντα, διότι όπως ισχυρίζεται, αγόραζε χωρίς έκπτωση και το ποσοστό του κέρδους ήταν πολύ μικρό ([...]%).

Οι αγορές της καταγγέλλουσας **ανά προμηθευτή** καπνικών προϊόντων, σύμφωνα με τα προσκομισθέντα από την καταγγέλλουσα στοιχεία, για τα έτη 1995 έως το 2000, έχουν ως εξής:

- Το έτος **1997** πραγματοποίησε αγορές καπνικών προϊόντων από τη REEMTSMA καθώς και από τις εταιρίες ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ROTHMANS.

Από τις συνολικές δε αγορές της σε καπνικά προϊόντα (που ανήλθαν σε [...] δρχ. ή άλλως [...] ευρώ) τα προϊόντα REEMTSMA κάλυπταν ποσοστό [...].

- Το **1998** πραγματοποίησε αγορές καπνικών προϊόντων από τη REEMTSMA ύψους [...]δρχ. ([...] ευρώ) αλλά και (προϊόντων της REEMTSMA) από την εταιρεία [...] ύψους [...]δρχ. ([...] ευρώ). Προμηθεύτηκε δε καπνικά και από τις εταιρίες ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ROTHMANS.

Από τις συνολικές αγορές της σε καπνικά προϊόντα (που ανήλθαν σε [...] δρχ. ή άλλως [...]ευρώ) τα προϊόντα REEMTSMA κάλυπταν ποσοστό [...].

- Το **1999** συνέχισε τη διανομή των καπνικών προϊόντων των εταιριών ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ROTHMANS και στη συνέχεια της BRITISH AMERICAN TOBACCO (με την οποία συγχωνεύθηκε η ROTHMANS) και πραγματοποίησε αγορές προϊόντων REEMTSMA από την [...] ύψους [...]δρχ. ([...] ευρώ).

Από τις συνολικές αγορές της σε καπνικά προϊόντα (που ανήλθαν σε [...] δρχ. ή άλλως σε [...] ευρώ) τα προϊόντα REEMTSMA κάλυπταν ποσοστό [...] % περίπου.

- Το **2000** συνέχισε να συνεργάζεται με τις εταιρίες BRITISH AMERICAN TOBACCO και ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ενώ άρχισε συνεργασία και με άλλες εταιρίες ([...]).

Οι συνολικές αγορές της σε προϊόντα καπνού ανήλθαν σε [...] δρχ. ([...]ευρώ).

- Οι ετήσιες συνολικές πωλήσεις της καταγγέλλουσας προέρχονται **αποκλειστικά** από πωλήσεις προϊόντων καπνού μέχρι το έτος 1999, και με βάση τα ακριβή αντίγραφα του εντύπου Ε3 της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου για την περίοδο 1995-2000 είχαν ως εξής: **1995:** [...]δρχ ([...] ευρώ), **1996:** [...] δρχ ([...] ευρώ), **1997:** [...] δρχ ([...] ευρώ), **1998:** [...] δρχ [...] ευρώ), **1999:** [...] δρχ ([...]), και **2000:** [...] δρχ [...] ευρώ).
- Σημειωτέον ότι μετά την διακοπή της σύμβασής της με την καταγγελλόμενη, οι συνολικές πωλήσεις της καταγγέλλουσας σε καπνικά προϊόντα φαίνεται ότι παρουσίασαν αύξηση το **1998/97:** [...].%, **1999/98:** [...].%, και **2000/99:** [...].%

Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι **η εν λόγω αύξηση του συνολικού τζίρου, οφείλεται στην αύξηση των σημάτων των άλλων εταιριών που βρήκαν ανταπόκριση στο κοινό.**

Επί πλέον ότι οι αυξομειώσεις των πωλήσεων προϊόντων καπνού εξαρτώνται από παράγοντες της αγοράς και από το καταναλωτικό κοινό, και όχι από ενέργειες του αντιπροσώπου που ελάχιστες δυνατότητες παρέμβασης έχει. Αναφέρει δε ως παράδειγμα ότι το σήμα KAMEL υπέστη θεαματική μείωση των πωλήσεών του (κατά 70% περίπου) όταν άλλαξε η σύνθεσή του από βαρύ σε ελαφρύ, η διαφήμισή του και το πακέτο

συσκευασίας του. Θεωρεί δε ότι ο «αληθινός» λόγος για την καταγγελία της σύμβασης της ήταν η πρόθεση της καταγγελλόμενης να δημιουργήσει δικό της αποκλειστικό δίκτυο διακίνησης των σημάτων της και για τον λόγο αυτό κατήγγειλε τις συμβάσεις και άλλων αντιπροσώπων σε ολόκληρη τη χώρα, **χωρίς όμως να προσκομίζει συγκεκριμένα στοιχεία που να αποδεικνύουν τους παραπάνω ισχυρισμούς.**

11. Σύμφωνα με τα προσκομισθέντα από την **καταγγελλόμενη** στοιχεία, οι αυξανόμενες πωλήσεις του νέου αντιπροσώπου της, Γ. Γιαμαλάκη, από 1.10.1998 που ανέλαβε την περιοχή ευθύνης της καταγγέλλουσας, για το χρονικό διάστημα 1998 έως 2002 έχουν ως εξής:

ΠΩΛΗΣΕΙΣ (σε ευρώ)

Έτος	ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ	ΓΟΥΡΓΟΛΙΤΣΑ
1998	[...]	[...]
1999	[...]	[...]
2000	[...]	[...]
2001	[...]	[...]
2002	[...]	[...]

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με τα συλλεχθέντα στοιχεία, η καταγγελλόμενη το χρονικό διάστημα 1999-2000 κατήγγειλε τις συμβάσεις συνεργασίας της με ένδεκα (11) αντιπροσώπους της, εκ των οποίων τους δύο (2) για πλημμελή εκτέλεση της σύμβασης και τους λοιπούς για χρέη προς την εταιρεία.

ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Εξέταση της υπό κρίση Καταγγελίας υπό το πρίσμα του άρθρου 2α Ν. 703/1977

13. Σύμφωνα με το άρθρο 2α ν.703/77, ως ίσχυε κατά το χρόνο υποβολής της καταγγελίας: *"Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτή ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους ακόμη κι ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων".*

Προϋποθέσεις, επομένως, εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης είναι: **α)** η ύπαρξη σχέσης οικονομικής εξάρτησης μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών, **β)** η απουσία ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης και **γ)** η καταχρηστική εκμετάλλευση της εν λόγω εξάρτησης. Ειδικότερα:

14. Η έννοια της οικονομικής εξάρτησης προϋποθέτει αφ' ενός την ύπαρξη μιας ισχυρής επιχείρησης, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή και αφετέρου την ύπαρξη μιας εξαρτημένης επιχείρησης. Η οικονομική εξάρτηση λ.χ. εμπόρου από προμηθευτή μπορεί να προκύπτει από το γεγονός ότι ο πρώτος έχει προσαρμόσει την επιχείρησή του στις ανάγκες διάθεσης και προώθησης των προϊόντων του δεύτερου, λόγω της μακρόχρονης συνεργασίας τους και των επενδύσεων που έκανε, με συνέπεια να μην μπορεί να στραφεί προς εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού, χωρίς να υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες (Βλ. Ε.Α.

11/1995). Οικονομική εξάρτηση υφίσταται επίσης και όταν ο μέχρι τούδε πελάτης και μεταπωλητής των προϊόντων συγκεκριμένης επιχείρησης, για να ανταγωνισθεί αποτελεσματικά άλλους μεταπωλητές/διανομείς όμοιων ή ομοειδών προϊόντων, έχει την ανάγκη των προϊόντων της συγκεκριμένης επιχείρησης. Και αυτό, διότι τα προϊόντα της τελευταίας αναμένεται από τους καταναλωτές να συγκαταλέγονται οπωσδήποτε μεταξύ των προϊόντων, τα οποία οι μεταπωλητές/διανομείς τους προσφέρουν (πωλούν) (Ενδεικτική νομολογία: Ε.Α.49/1997, 20/Π/1998, 124/1998, 144/Π/2000, 145/Π/2000, 159/Π/2000). Συναφή κριτήρια οικονομικής εξάρτησης αποτελούν η ενδεχόμενη αποκλειστική συνεργασία με τον εν λόγω παραγωγό, αλλά και το ύψος των κερδών και εσόδων που διασφαλίζει ο δικαιοδόχος από τη διακίνηση και πώληση των προϊόντων του δικαιοπαρόχου και το εάν και κατά πόσο αυτά αποτελούν σημαντικό τμήμα του συνολικού (ετήσιου) κύκλου εργασιών του (Βλ. σχετικές αποφάσεις Ε. Α. 91/Π/1999, 150/Π/2000, 144/Π/2000, 145/Π/2000).

15. Η απουσία ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης προϋποθέτει είτε ότι δεν προσφέρονται καθόλου εναλλακτικές λύσεις, είτε ότι οι υπάρχουσες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα για την εξαρτημένη επιχείρηση, δηλαδή η τελευταία δεν μπορεί να προμηθευτεί τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από άλλη πηγή ή εάν μπορεί, τα προμηθεύεται όχι με τους ίδιους αλλά με δυσμενέστερους όρους, οι οποίοι θα έχουν ως αποτέλεσμα να περιέλθει η εξαρτώμενη επιχείρηση σε δυσμενή έναντι των ανταγωνιστών της θέση. Τούτο έχει ως συνέπεια να μειώνεται σημαντικά η ικανότητά της να ανταπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, γεγονός το οποίο μπορεί να την οδηγήσει ακόμη και σε αδυναμία συνέχισης της λειτουργίας της (Βλ. σχετική απόφαση Ε.Α. 297/IV/2006).

16. Κατάχρηση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης υπάρχει όταν η ισχυρή επιχείρηση, από την οποία μία ή περισσότερες επιχειρήσεις εξαρτώνται, εκμεταλλεύεται την ισχύ, την οποία της δίνει η αδυναμία της εξαρτημένης επιχείρησης, να διαθέτει άλλη ισοδύναμη εναλλακτική λύση (κατά τα ανωτέρω) και αποκομίζει οφέλη για τον εαυτόν της και εις βάρος της εξαρτημένης επιχείρησης, τα οποία δεν θα απέκομιζε αν υπήρχε εναλλακτική λύση για την εξαρτώμενη επιχείρηση (Βλ. Ε.Α. 91/Π/1999, 144/Π/2000, 145/Π/2000).

Η διάταξη του άρθρου 2α ν.703/1977 αναφέρει ενδεικτικώς ως περιπτώσεις καταχρηστικής εκμετάλλευσης της σχέσης οικονομικής εξάρτησης την επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, τη διακριτική μεταχείριση, δηλ. την άνιση (δυσμενή) μεταχείριση και την αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρονίων εμπορικών σχέσεων.

Προκειμένου να θεμελιωθεί εάν συντρέχει παράβαση του άρθρου 2α ν.703/1977, θα πρέπει να ερευνηθεί η συνδρομή ή μη των ανωτέρω προϋποθέσεων στην υπό κρίση υπόθεση. Από όλα τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, τα συλλεχθέντα στοιχεία από τη Γ.Δ.Α και τα εκατέρωθεν υπομνήματα και προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία προκύπτουν τα ακόλουθα:

17. Στην υπό κρίση καταγγελία, παρά τη μακρόχρονη συνεργασία μεταξύ των εμπλεκομένων μερών, η οποία διήρκεσε 12 χρόνια, χρονικό διάστημα ικανό για να παγιωθεί κατ' αρχήν σχέση οικονομικής εξάρτησης, δεν προκύπτει ότι η καταγγέλλουσα ήταν προσαρμοσμένη αποκλειστικά στις ανάγκες εμπορίας των προϊόντων της καταγγελλόμενης, ούτε ότι προέβη σε κάποιες ιδιαίτερες επενδύσεις για την εμπορία αποκλειστικά των προϊόντων της τελευταίας, ώστε να μην μπορεί να στραφεί σε εναλλακτικές πηγές προμήθειας χωρίς να

υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες. Αντιθέτως προκύπτει ότι η καταγγέλλουσα διαθέτει την υποδομή (δίκτυο, δομή επιχείρησης και γνώσεις της τοπικής αγοράς), η οποία απαιτείται και για τη διακίνηση και εμπορία προϊόντων και άλλων ανταγωνιστικών, προς την καταγγελλόμενη, εταιρειών, των οποίων επίσης εδώ και χρόνια είναι πελάτης και από τις οποίες προμηθευόταν προϊόντα και πριν τη διακοπή της συνεργασίας με την καταγγελλόμενη, όπως η ROTHMANS ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΩΝ Α.Ε.Ε. και η ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ε.Α.Ε. [αποκλειστικός διανομέας των εταιρειών GALLAHER HELLAS Α.Ε, JAPAN TOBACCO INTERNATIONAL HELLAS Α.Ε.Β.Ε. και SCANDINAVIAN TOBACCO HELLAS Α.Ε (HOUSE OF PRINCE)], αλλά και άλλων εταιρειών, από τις οποίες προμηθεύεται προϊόντα μετά την διακοπή της συνεργασίας με την καταγγελλόμενη, όπως η [...], οι οποίες αποτέλεσαν εναλλακτικές πηγές προμήθειας για την καταγγέλλουσα, δίχως αυτή να υποστεί, ούτε και να επικαλείται, οποιαδήποτε οικονομική επιβάρυνση.

18. Η καταγγέλλουσα έχει στη διάθεσή της ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις για την προμήθεια των προϊόντων που εμπορεύεται, είτε αυτά είναι προϊόντα της καταγγελλόμενης είτε άλλων ανταγωνιστικών εταιρειών. Όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες από την καταγγέλλουσα συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών για τα έτη 1998 και 1999, καθώς και από τα ανωτέρω) αναλυτικά εκτεθέντα, η καταγγέλλουσα προμηθευόταν προϊόντα της καταγγελλόμενης, μετά τη διακοπή της συνεργασίας με αυτή, από τον έμπορο [...], που δραστηριοποιείται στην περιοχή της [...]. Συγκεκριμένα, το έτος 1998 προμηθεύτηκε από αυτόν προϊόντα συνολικής αξίας [...] δρχ. και το έτος 1999 προϊόντα συνολικής αξίας [...] δρχ. Όπως δε αναφέρει η καταγγέλλουσα στο υπ' αριθμ. πρωτ. 6099/23.10.2007 έγγραφό της παροχής στοιχείων, οι προαναφερόμενες προμήθειες αφορούσαν προϊόντα ίδια με της καταγγελλουσας εταιρείας, μετά όμως το 1999 δεν προμηθεύτηκε ξανά προϊόντα της καταγγελλόμενης από τον [...], επειδή, όπως ισχυρίζεται, αγόραζε χωρίς έκπτωση και το ποσοστό κέρδους της ήταν μόλις [...] %.

Ο ισχυρισμός αυτός, και αληθής υποτιθέμενος, παρότι δεν αποδεικνύεται, δεν επαρκεί για τη συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 2α ν.703/1977. Και αυτό γιατί, όπως ανωτέρω αναφέρθηκε, η καταγγέλλουσα διαθέτει και άλλες ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις, αφού παράλληλα με τα προϊόντα της καταγγελλόμενης, διακινούσε και διακινεί και προϊόντα άλλων ανταγωνιστικών εταιρειών, στην ανάπτυξη των πωλήσεων των οποίων μπορεί να στραφεί χωρίς να υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες. Οι προαναφερόμενες εναλλακτικές λύσεις των άλλων προμηθευτριών εταιρειών δε φαίνεται να έχουν μειονεκτήματα, ούτε άλλωστε και η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται κάτι τέτοιο, ώστε να την οδηγήσουν σε μείωση της ικανότητάς της να ανταπεξέλθει στον ανταγωνισμό. Επομένως, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, η καταγγέλλουσα έχει υποκαταστήσει τις προμήθειες που πραγματοποιούσε από την καταγγελλόμενη με προμήθειες προϊόντων άλλων εταιρειών προμηθευτών.

Κατά συνέπεια, δεν προκύπτει ότι η διακοπή της προμήθειας των προϊόντων της καταγγελλόμενης προς την καταγγέλλουσα οδήγησε σε μείωση της ικανότητας αυτής να ανταπεξέλθει στον ανταγωνισμό (Βλ. ΕΑ 297/IV/2006), καθώς και στην οικονομική της καταστροφή, όπως αναπόδεικτα ισχυρίζεται η καταγγέλλουσα, ακόμα και στην περίπτωση που η διακοπή της προμήθειας οδήγησε στη μη δυνατότητά της να προσφέρει στους πελάτες της όλα τα είδη, δηλαδή όλες τις μάρκες σιγαρέτων, που προμήθευε και πριν την καταγγελία της σύμβασης αντιπροσωπείας από την καταγγελλόμενη.

19. Από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία δεν προκύπτει ότι οι ετήσιες πωλήσεις της καταγγέλλουσας σε προϊόντα καπνού μειώθηκαν μετά τη διακοπή της συνεργασίας της με την καταγγέλλουσα, ούτε ότι αυτή υπέστη πλήρη οικονομική κατάρρευση, όπως ισχυρίζεται.

Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τα ακριβή αντίγραφα του εντύπου Ε3 της ΔΟΥ Αργινίου για τα έτη 1995 - 2000 και από τις συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών της καταγγέλλουσας για τα έτη 1997 - 2000, για τα οποία η καταγγέλλουσα προσκόμισε στοιχεία, οι ετήσιες συνολικές πωλήσεις της σε προϊόντα καπνού αυξήθηκαν μετά τη διακοπή της συνεργασίας της με την καταγγελλόμενη. Συγκεκριμένα, οι ετήσιες συνολικές πωλήσεις της καταγγέλλουσας, οι οποίες μέχρι και το έτος 1999 προέρχονταν αποκλειστικά από πωλήσεις προϊόντων καπνού, παρουσιάζουν σταδιακή αύξηση ανά έτος, όπως ανωτέρω αναλυτικά εκτίθεται, ήτοι το έτος 1995, οι ετήσιες συνολικές πωλήσεις της καταγγέλλουσας ανήλθαν στο ποσό των [...] δρχ. ([...] ευρώ), το έτος 1996, στο ποσό των [...] δρχ. ([...] ευρώ), το έτος 1997, στο ποσό του [...] δρχ. ([...] ευρώ), το έτος 1998, στο ποσό του [...] δρχ. ([...] ευρώ) και το έτος 1999, στο ποσό του [...] δρχ. ([...] ευρώ).

20. Δεν πιθανολογήθηκε, όπως ισχυρίστηκε η καταγγέλλουσα, αφού δεν προσκομίστηκε τέτοιο στοιχείο, ότι μετά την καταγγελία της σύμβασης από την καταγγελλόμενη οι λιανοπωλητές πελάτες της θα έπαυαν να αγοράζουν από αυτή όχι μόνο τα προϊόντα της καταγγελλόμενης, αλλά και τα προϊόντα άλλων εταιρειών προμηθευτών της. Αντίθετα, το γεγονός της αύξησης των ετήσιων συνολικών πωλήσεων της καταγγέλλουσας σε προϊόντα καπνού μετά τη διακοπή της συνεργασίας της με την καταγγελλόμενη, όπως ανωτέρω αναλυτικά εκτίθεται, συνηγορεί προς το αντίθετο.

Δεδομένου ότι, υπάρχουν πολλά ομοειδή προϊόντα, και μάλιστα υψηλής ποιότητας και φήμης, άλλων ανταγωνιστικών εταιρειών, τα οποία η καταγγέλλουσα προμηθεύεται και διαθέτει και θα μπορούσε ενδεχομένως και άλλα επώνυμα να προμηθευτεί χωρίς να υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες, προκύπτει ότι δεν υπάρχει ανάγκη της καταγγέλλουσας να διαθέτει τα προϊόντα της καταγγελλόμενης προκειμένου να μπορεί να ανταγωνιστεί αποτελεσματικά τις ομοειδείς επιχειρήσεις της περιοχής της. Η επιμονή της καταγγέλλουσας να εμπορεύεται τα συγκεκριμένα προϊόντα της καταγγελλόμενης, όταν αυτά δεν χαρακτηρίζονται από μοναδικότητα και ενώ, όπως προαναφέρθηκε, διαθέτει ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις, δεν θεμελιώνει σχέση οικονομικής εξάρτησης από την καταγγελλόμενη (Βλ. Ε.Α. 11/1995).

21. Όπως προκύπτει από τις συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών της καταγγέλλουσας, και όπως αναλυτικά ανωτέρω εκτίθεται, οι αγορές προϊόντων αυτής από την καταγγελλόμενη, κατά τα έτη 1997 και 1998 για τα οποία προσέκομισε στοιχεία η καταγγέλλουσα, δεν υπερέβησαν σε ποσοστό το 10,03% και 6,74% αντιστοίχως των συνολικών αγορών της σε εμπορεύματα. Κατά συνέπεια, το ύψος των κερδών και εσόδων που διασφάλιζε η καταγγέλλουσα από τη διακίνηση και πώληση των προϊόντων της καταγγελλόμενης δεν αποτελεί σημαντικό τμήμα του συνολικού (ετήσιου) κύκλου εργασιών της, ώστε να θεωρηθεί ότι στοιχειοθετείται οικονομική εξάρτηση της πρώτης από τη δεύτερη.

22. Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό της καταγγέλλουσας ότι η καταγγελλόμενη, πέραν της σύμβασης με την ίδια, κατήγγειλε συμβάσεις σε πολλές άλλες περιοχές της χώρας με σκοπό «να δημιουργήσει αποκλειστικό δίκτυο διακίνησης των σημάτων της» - τακτική που σύμφωνα

με τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας είναι κατακριτέα και προδήλως παράνομη - σημειώνεται ότι γίνεται γενικά δεκτό (Ε.Α. 145/Π/2000, 297/ΙΥ/2006) ότι ο προμηθευτής, προκειμένου να βελτιώσει τη θέση του στον ανταγωνισμό, έχει το δικαίωμα να επιλέγει ή να τροποποιεί το σύστημα διανομής των προϊόντων του ή να μεταβάλει τους εμπορικούς ή πιστωτικούς όρους συναλλαγής με τους διανομείς του, αρκεί με τις ενέργειες ή τακτικές του αυτές να μην παραβιάζει τις απαγορευτικές διατάξεις του άρθρου 2^α του ν. 703/1977. Αρκεί δηλαδή, εάν ο διανομέας βρίσκεται σε θέση οικονομικής εξάρτησης από τον προμηθευτή του, οι επιλογές του προμηθευτή να μην συνιστούν καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης αυτής. Εν προκειμένω, η καταγγέλλουσα δεν αποδεικνύει, ούτε καν επικαλείται, ύπαρξη σχέσης οικονομικής εξάρτησης μεταξύ της καταγγελλόμενης και των διανομέων της με τους οποίους αυτή διέκοψε τη συνεργασία, αλλά ούτε και επιλογές της καταγγελλόμενης που συνιστούν καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης της και οι οποίες μπορεί να είχαν ως συνέπεια τη σημαντική μείωση της ικανότητας των διανομέων της να ανταπεξέλθουν στον ελεύθερο ανταγωνισμό, ως αποτέλεσμα της διακοπής της συνεργασίας τους.

Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω, πιθανολογείται ότι μεταξύ της καταγγέλλουσας και της καταγγελλόμενης εταιρείας δεν υπήρξε σχέση οικονομικής εξάρτησης. Κατά συνέπεια παρέλκει η εξέταση του ζητήματος της κατάχρησης της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, και συγκεκριμένα της αιφνίδιας και αδικαιολόγητης διακοπής από την καταγγελλόμενη των μακροχρονίων εμπορικών σχέσεων που είχαν αναπτυχθεί μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών, καθότι η εξέταση του ανωτέρω ζητήματος προϋποθέτει την ύπαρξη σχέσης οικονομικής εξάρτησης μεταξύ αυτών, που, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω αναφερόμενα, δεν υπάρχει.

Ως εκ τούτου και δεδομένου ότι δεν πιθανολογείται παράβαση του άρθρου 2α ν.703/ 1977, η υπό κρίση καταγγελία πρέπει, ως προς το μέρος αυτό, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη.

Εξέταση της υπό κρίση Καταγγελίας υπό το Πρίσμα του άρθρου 2 Ν.703/1977.

23. Σύμφωνα με το άρθρο 2 ν.703/1977: *"Απαγορεύεται η υπό μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων καταχρηστική εκμετάλλευσις της δεσπόζουσας θέσεως αυτών επί του συνόλου ή μέρους της αγοράς της χώρας. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευσις δύναται να συνίσταται ιδία:*

α) εις τον άμεσον ή έμμεσον εξαναγκασμόν προς καθορισμόν είτε των τιμών αγοράς ή πωλήσεως είτε άλλων μη ευλόγων όρων συναλλαγής,

β) εις τον περιορισμόν της παραγωγής, της καταναλώσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως, επί ζημιά των καταναλωτών,

γ) εις την εφαρμογήν ανίσων όρων δι'ισοδυνάμους παροχάς, ιδία εις την αδικαιολόγητον άρνησιν πωλήσεων, αγορών ή άλλων συναλλαγών, κατά τρόπον ώστε επιχειρήσεις τινές να τίθενται εις μειονεκτικήν εν τω ανταγωνισμόν θέσιν,

δ) εις την εξάρτησιν της συνάψεως συμβάσεων εκ της παρά των αντισυμβαλλομένων αποδοχής προσθέτων παροχών, ή συνάψεως προσθέτων συμβάσεων αι οποίαι, κατά την φύσιν των ή συμφώνως προς τας εμπορικές συνηθείας, δεν συνδέονται μετά του αντικειμένου των συμβάσεων τούτων".

Προϋποθέσεις, επομένως, εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης είναι: **α)** η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης στο σύνολο ή μέρος της σχετικής αγοράς της χώρας και **β)** η καταχρηστική

εκμετάλλευση αυτής της δεσπόζουσας θέσης στο σύνολο ή μέρος της αγοράς της χώρας. Ειδικότερα:

24. Η δεσπόζουσα θέση προϋποθέτει, κατ' αρχήν, ένα σημαντικό μερίδιο αγοράς. Ειδικά στις περιπτώσεις που το μερίδιο είναι ιδιαίτερα υψηλό και διατηρείται για μεγάλο χρονικό διάστημα, έχει κριθεί ότι αποτελεί καθ' εαυτό, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, αποδεικτικό στοιχείο για την ύπαρξη της δεσπόζουσας θέσης (ΔΕφΑθ 2846/1999, σε κοινοτικό επίπεδο απόφαση ΔΕΚ στην υπόθεση Akzo C-62-86, Συλλ.1991,3439 και απόφαση ΠΕΚ στην υπόθεση Hilti, C-53/92-P, της 2.3.1994. Επιπρόσθετα απαιτείται όπως η επιχείρηση έχει την πραγματική δυνατότητα μονομερούς επηρεασμού των όρων της αγοράς, αυτό δηλαδή που η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει διατυπώσει ως: «*δυνατότητα παρεμπόδισης ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού*» (Αποφάσεις ΔΕΚ στην υπόθεση 85/76 Hoffmann-La Roche, Συλλ.Νομολ.1979,461 και στην υπόθεση 27/76 United Brands, Συλλ.Νομολ.1978,207). Βασικό προσδιοριστικό στοιχείο της δεσπόζουσας θέσης είναι η δυνατότητα που έχει μία επιχείρηση να διαμορφώνει σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητη επιχειρηματική συμπεριφορά σε σχέση με τους ανταγωνιστές, τους πελάτες και τους καταναλωτές, εμποδίζοντας με τον τρόπο αυτό μονομερώς τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, με την επιβολή όρων που κατ' ανάγκη δεν αντιστοιχούν σ' αυτούς που θα επικρατούσαν στη σχετική αγορά σε συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού.

25. Όπως έχει γίνει δεκτό και σε κοινοτικό επίπεδο, η έννοια της καταχρηστικής εκμετάλλευσης είναι αντικειμενική (ανεξαρτήτως υπαιτιότητας) και αφορά τη συμπεριφορά μίας επιχείρησης με δεσπόζουσα θέση που της επιτρέπει να επηρεάζει τη διάρθρωση της αγοράς, όπου, λόγω της ίδιας της παρουσίας της επιχείρησης, ο ανταγωνισμός είναι ήδη εξασθενημένος και η οποία, μέσω της χρησιμοποίησης διαφορετικών μεθόδων από αυτές που εφαρμόζονται υπό κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού σε προϊόντα ή υπηρεσίες στο πλαίσιο των συναλλαγών των εμπορικών επιχειρήσεων, έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της διατήρησης του επιπέδου του εναπομένοντος ανταγωνισμού ή την ανάπτυξη του Υπόθεση Hoffman –La Roche, Συλλ. Νομολ. 1979, 461, ΕΑ 75/II/1999. Οι περιπτώσεις καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης, που απαριθμούνται στο άρθρο 2 ν.703/1977, είναι ενδεικτικές και όχι περιοριστικές.

Στην κρινόμενη υπόθεση και σύμφωνα με έρευνα της Γ.Δ.Α. και τα στοιχεία του φακέλου, δεν πιθανολογείται ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης της καταγγελλόμενης εταιρείας. Ειδικότερα:

26. Όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα στοιχεία και την έρευνα της Γ.Δ.Α., η καταγγελλόμενη επιχείρηση δεν κατείχε κατά το επίδικο έτος 1998 σημαντικό ποσοστό στη σχετική αγορά βιομηχανοποιημένων σιγαρέτων (τσιγάρων, πούρων και σιγαρίλλος), ήτοι κατείχε ποσοστό μόλις 4% .

Άλλωστε, η Επιτροπή, με την υπ' αριθ. 75/II/1999 απόφασή της, είχε δεχτεί ότι «*ούτω καμμία από τις καθ' ων (ενν. και η καταγγελλόμενη επιχείρηση) κατέχει δεσπόζουσα θέση στην άνω σχετική αγορά, ούτε ατομικώς, λόγω των κατεχομένων ως άνω μικρών μεριδίων, αλλά ούτε συλλογικώς, γιατί είναι ευθέως μεταξύ τους ανταγωνιστικές, αλλά και στο σύνολό τους είναι εκτεθειμένες στον ουσιώδη ανταγωνισμό των προαναφερθεισών άλλων εταιρειών, οι οποίες κατέχουν και τα μεγαλύτερα μερίδια*».

Κατά συνέπεια, δε θεωρείται ότι η καταγγελλόμενη έχει θέση ισχύος στη σχετική αγορά και την πραγματική δυνατότητα μονομερούς διατάραξης των όρων αυτής, ενόψει και του γεγονότος ότι σε αυτήν δραστηριοποιούνται, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω υπό Π.5 εκτεθέντα, πολλές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, που διαθέτουν διάφορους τύπους ομοίων προϊόντων, προσφέροντας εναλλακτικές λύσεις στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο αυτό πιθανολογείται ότι το μερίδιο αγοράς της καταγγελλόμενης καθιστά ευχερή την εξεύρεση εναλλακτικής λύσης από την καταγγέλλουσα, δεδομένου μάλιστα ότι η από 2.11.1995 σύμβαση αντιπροσωπείας δεν περιέχει όρο αποκλειστικότητας προμήθειας και η καταγγέλλουσα διένεμε ήδη κατά το χρόνο καταγγελίας της σύμβασης και άλλα προϊόντα εκτός των συμβατικών (Βλ.σχετικά και ΕΑ 159/Π/2000).

27. Κατά συνέπεια παρέλκει η εξέταση του ζητήματος της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης, και συγκεκριμένα της αδικαιολόγητης άρνησης πωλήσεων των προϊόντων της καταγγελλόμενης προς την καταγγέλλουσα, κατά τρόπον ώστε η τελευταία να τίθεται σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό, καθότι η εξέταση του ανωτέρω ζητήματος προϋποθέτει την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης της καταγγελλόμενης, που, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω αναφερόμενα, δεν υπάρχει.

Ως εκ τούτου και δεδομένου ότι δεν πιθανολογείται παράβαση του άρθρου 2 ν.703/ 1977, η υπό κρίση καταγγελία πρέπει, ως προς το μέρος αυτό, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη.

Εξέταση της υπό κρίση Καταγγελίας υπό το πρίσμα του άρθρου 1 Ν.703/1977.

28. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 703/1977: *"1. Απαγορεύονται πάσαι αι συμφωνίαι μεταξύ επιχειρήσεων, πάσαι αι αποφάσεις ενόσεων επιχειρήσεων και οιασδήποτε μορφής ενηρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων, αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον ή αποτέλεσμα την παρακώλυσιν, τον περιορισμόν ή την νόθευσιν του ανταγωνισμού ιδία δε αι συνιστάμεναι εις:*

α) τον άμεσον ή έμμεσον καθορισμόν των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής,

β) τον περιορισμόν ή τον έλεγχον της παραγωγής, της διαθέσεως, της τεχνολογικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων,

γ) την κατανομήν των αγορών ή των πηγών εφοδιασμού,

δ) την, κατά τρόπον δυσχεραίνοντα την λειτουργίαν του ανταγωνισμού, εφαρμογήν εν τω εμπορίω ανίσων όρων δι' ισοδυνάμους παροχάς, ιδία δε την αδικαιολόγητο άρνησιν πωλήσεως, αγοράς ή άλλης συναλλαγής,

ε) την εξάρτησιν συνάψεως συμβάσεων εκ της παρά των αντισυμβαλλομένων αποδοχής προσθέτων παροχών, αι οποίαι, κατά την φύσιν των ή συμφώνως προς τας εμπορικός συνηθείας, δεν συνδέονται μετά του αντικειμένου των συμβάσεων τούτων.

2. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγορευμένες συμφωνίες και αποφάσεις είναι απόλυτα άκυρες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο.

3. Εμπίπτουσαι εις την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου συμφωνίαι, αποφάσεις και περιπτώσεις ενηρμονισμένης πρακτικής ή κατηγορίαι τούτων δύναται να κριθούν δι' αποφάσεως της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού ως εν όλω ή εν μέρει ισχυραί, εφ' όσον πληρούν αθροιστικώς τας κάτωθι προϋποθέσεις:

α) συμβάλλουν, επί ευλόγω συμμετοχή των καταναλωτών εις την προκύπτουσαν ωφέλειαν, εις βελτίωσιν της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων ή εις προώθησιν της τεχνικής ή οικονομικής προόδου,

β) δεν επιβάλλουν εις τας οικείας επιχειρήσεις περιορισμούς πέρα των απολύτως αναγκαίων δια την πραγματοποίησιν των ανωτέρω σκοπών και

γ) δεν παρέχουν εις τας επιχειρήσεις ταύτας την δυνατότητα καταργήσεως του ανταγωνισμού εις σημαντικόν τμήμα της οικείας αγοράς".

Προϋποθέσεις, επομένως, εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης είναι: **α)** η ύπαρξη συμφωνίας ανάμεσα σε επιχειρήσεις, ή απόφαση ενώσεων επιχειρήσεων, ή εναρμονισμένη πρακτική και **β)** η συμφωνία, απόφαση ή εναρμονισμένη πρακτική να έχει ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή την νόθευση του ανταγωνισμού. Ειδικότερα:

29. Το άρθρ. 1 παρ. 1 Ν. 703/1977 διακρίνει την έννοια της «εναρμονισμένης πρακτικής» από την έννοια των «συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων», προκειμένου να συμπεριληφθεί στην προβλεπόμενη απαγόρευση μια μορφή συντονισμού μεταξύ επιχειρήσεων που, χωρίς να φθάνει μέχρι τη σύναψη κατά κυριολεξία σύμβασης, αντικαθιστά ηθελημένα τους κινδύνους που ενέχει ο ανταγωνισμός με την έμπρακτη συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών (Βλ. ενδεικτικά απόφαση ΔΕΚ της 14/7/1972 Imperial Chemical Industries Ltd (ICI) κατά Επιτροπής, 48/69 Συλλ. Νομ. 1972 1973, σελ.99, σκέψη 64). Τα κριτήρια συντονισμού και συνεργασίας, που προβλέπονται στην κοινοτική νομολογία, δεν προϋποθέτουν την κατάρτιση ενός πραγματικού σχεδίου, αλλά πρέπει να νοούνται υπό το πρίσμα της αντίληψης που είναι συνυφασμένη με τις περί ανταγωνισμού διατάξεις της συνθήκης, κατά την οποία κάθε επιχειρηματίας πρέπει να καθορίζει κατά τρόπο αυτόνομο την εμπορική πολιτική που προτίθεται να ακολουθήσει στην κοινή αγορά. Αυτή η απαίτηση αυτονομίας δεν αποκλείει μεν το δικαίωμα των επιχειρήσεων να προσαρμόζονται στη συμπεριφορά των ανταγωνιστών τους, αποκλείει όμως κάθε άμεση ή έμμεση επαφή μεταξύ τους, της οποίας το αντικείμενο ή το αποτέλεσμα είναι είτε να επηρεάσει τη συμπεριφορά ενός ανταγωνιστή στην αγορά, είτε να αποκαλύψει σε έναν ανταγωνιστή τη συμπεριφορά, που οι ίδιες έχουν αποφασίσει ή σκοπεύουν να ακολουθήσουν στην αγορά (Βλ. ενδεικτικά απόφαση ΔΕΚ Suiker Unie ο.π., σελ.507, απόφαση Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 30/10/2002, Υπόθεση COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution και COMP/36.321 Omega Nintendo, EE L 255,8/10/2003,σελ.33,σκέψεις 246 . Κατά συνέπεια μια συμπεριφορά δύναται να χαρακτηριστεί ως «εναρμονισμένη πρακτική», ακόμη και αν τα μέρη δεν δηλώνουν ρητά τη συγκατάθεσή τους επί κοινού σχεδίου, που καθορίζει τη δράση τους στην αγορά, εν γνώσει τους όμως δέχονται ή προσχωρούν σε μηχανισμούς συμπαιγνίας που διευκολύνουν το συντονισμό της εμπορικής τους πολιτικής.

30. Παρεμπόδιση, περιορισμός ή νόθευση του ανταγωνισμού υπάρχει όταν η συμπεριφορά της επιχείρησης στην αγορά δεν προσδιορίζεται από τους φυσικούς κανόνες της αγοράς, αλλά από τεχνητούς κανόνες που επιβάλλουν οι διάφορες συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές. Μία συμφωνία ή απόφαση ενώσεων επιχειρήσεων ή εναρμονισμένη πρακτική δεν είναι απαραίτητο να έχει ως αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού, αλλά αρκεί αυτό να είναι το αντικείμενό της, αρκεί δηλαδή η σχετική συμφωνία να είναι ικανή να επιφέρει τέτοιο αποτέλεσμα (ΔΕΚ 56/65 Societe Technique

MIniere, Συλλ.1966,235,281). Ο απαριθμούμενος στην παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 703/1977 κατάλογος, με τα παραδείγματα πρακτικών που νοθεύουν τον ανταγωνισμό, είναι ενδεικτικός και όχι εξαντλητικός.

Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης δεν προκύπτει κανένα στοιχείο που να θεμελιώνει ύπαρξη συμφωνίας ή απόφασης ή εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ της καταγγελλόμενης και άλλης επιχείρησης, η οποία να έχει ως περιεχόμενο τη διακοπή της εμπορικής συνεργασίας μεταξύ της καταγγελλόμενης και της καταγγέλλουσας και η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα τη διατάραξη των κανόνων λειτουργίας της σχετικής αγοράς. Άλλωστε, ούτε και η ίδια η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται την ύπαρξη τέτοιου είδους συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής, παρά περιορίζεται στην καταγγελία της σε απλή αναφορά της ύπαρξης παράβασης του άρθρ. 1 του ν. 703/1977, δίχως όμως να επικαλείται ή να προσκομίζει στοιχεία που να τη θεμελιώνουν.

Ως εκ τούτου και δεδομένου ότι δεν πιθανολογείται παράβαση του άρθρου 1 του ν. 703/1977, η υπό κρίση καταγγελία πρέπει, ως προς το μέρος αυτό, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού απορρίπτει την από 9.11.1998 (ημ. αριθ. πρωτ. 1850) καταγγελία της Παρασκευής Γουργολίτσα κατά της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία REEMTSMA ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ για παράβαση των άρθρων 1, 2 και 2α ν. 703/77, ως ουσία αβάσιμη.

Η απόφαση εκδόθηκε την **2^η Ιουλίου 2009**.

Η απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 6 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ Β'1890/29.12.2006).

Ο Πρόεδρος

Ο Συντάκτης της Απόφασης

Σπυρίδων Ζησιμόπουλος

Παναγιώτης Κανελλόπουλος

Η Αναπληρώτρια Γραμματέας

Παρασκευή Α. Ζαχαριά